

jeg ikke indse nogen Grund til; i den Grad bør vi da ikke lade os binde af, hvad Fortiden har gjort. — Da flere af de Bemærkninger, som den ærede Minister fremsførte imod mig, ere imødegaaede, dels af det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgfreds (Det. Hansen) og dels af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds (Berg), skal jeg ikke komme nærmere ind paa dem; men der er nogle andre Punkter, som jeg dog vil udtale mig Noget om. Naar jeg udtalte, at Beskaffningen ved et andet Spor paa Banestrækningen mellem Vellerup og Klampenborg rettest burde tages af Reservefonden, eller at i alt Fald en Del burde udredes heraf — det var det, jeg sagde —, vil jeg henvise til den Betænkning, som Finantsudvalget for 1872—73 enstemmig afgav angaaende et Lovforslag om Forhøjelse af Anlægssummen for et Dobbeltspor for Jernbanen mellem Kjøbenhavn og Roskilde. Der findes deri en Udtalelse om det sjællandske Jernbaneselskabs Reservefond, hvori der vises sig Tilbøjelighed til at tage den Slags Udgifter der fra, og der yttres navnlig derom, at „større Fornødsler af Banen med Tilbehør, saasom Stinner, Sveller, Lokomotiver og Vogne med Mere, maa betragtes som Vedligeholdelse og kunne ikke falde paa Reservefonden, hvorimod saadan Forøgelse af Driftsmateriellet, som maatte blive fornøden ved Trafikkens Udvidelse, maa anses for svarende til Reservefondens Karakter og Bestemmelse.“ Endelig udtalte Finantsudvalget sig tvivlende med Hensyn til det tredje Punkt, nemlig „Fuldstændiggjørelse af Banens Anlæg med Mere“, og dette Sidste maa uden Tvivl gjælde det her omtalte Spørgsmaal. Dette Dobbeltspor er nemlig ikke ganske af samme Art, som Dobbeltsporet imellem Roskilde og Kjøbenhavn, der blev nødvendigt ved Anlægget af Kallundborgbanen, og altsaa egentlig er at betragte som en Fortsættelse af denne til Kjøbenhavn. Dette Dobbeltspor er blevet nødvendigt for Trafikken paa en allerede bestaaende Bane; det er en Fuldstændiggjørelse af Banen; der sker ingen Forlængelse af den, og det var om et saadant Anlæg, at Finantsudvalget den Gang udtalte, at det maatte betragtes som tvivlsomt, om Udgiften dertil ikke rettest burde falde paa Reservefonden. Jeg er, som sagt, tilbøjelig til at ønske, at i alt Fald en Del deraf udrededes af Reservefonden, medens en anden Del udrededes paa anden Maade. Hvad Reservefonden i Dvrigt angaar, er det ingenlunde en saa aldeles ny og ugrundet Formodning fra min Side, at der af den udredes Udgifter, som egentlig ikke burde udredes deraf. Jeg skal i saa Henseende henvise til, hvad

Finantsudvalget for 1872—73 derom enstemmig udtaler. Det siger: „Naar Selskabets Reservefond endnu ikke har naaet et større Beløb end 340,569 Rd. 1 Sk., skjøndt der Aar efter Aar i Genhold til Statutterne er henlagt betydelige Summer dertil, maa Grunden søges i, at der i Aarenes Løb af Regjeringen er approberet større Forbrug deraf, end det kan anses for rigtigt.“ Dette er Finantsudvalgets aldeles bestemte Udtalelse, og den gaar netop i den Retning, i hvilken jeg har yttret mig. Det er derfor ikke ganske ubesøjet, og det staar i Sammenhæng med denne Udtalelse fra Finantsudvalgets Side for to Aar siden, naar jeg opfordrer den ærede Minister til at give Folkethinget og navnlig dets Finantsudvalg Leilighed til at prøve Selskabets Reservefond, den Maade, hvorpaa dets Midler anvendes, og i det Hele taget til at lade Folkethinget gennem sit Finantsudvalg faae et Indblik i det sjællandske Jernbaneselskabs Økonomi. Den ærede Minister udtalte sig idag paa en anden Maade end i Anmærkningerne til Lovforslaget om Motiverne til, at han ikke har kunnet følge Folkethingets Udvalg i forrige Samling med Hensyn til, at Banen under Nr. 1 skulde sættes i Forbindelse med Savnesporet. Han udtalte, at det kun var, fordi der ikke fra nogen Side var fremkommet nogen egentlig Forbring derom, men de Marsager, der ere anførte i Anmærkningerne, ere af en anden Natur. Vi hørte jo imidlertid, at den ærede Krigsminister ikke har gjort noget Hensyn til Fæstningsværkerne gjældende; lad da ogsaa os Civile holde det udenfor. Maaſte det leilighedsvis tør være mig tilladt at bemærke til det ærede Medlem for Randers (N. P. Jensen), at det er meget muligt, at et Citadel maa have Bolde til alle Sider; men jeg kan virkelig ikke indse, hvortil den Del af Citadellet, der vender ind imod Kjøbenhavn, nogenſinde skal bruges. Kan der være Tale om derfra at skyde Kjøbenhavn i Grus, eller om at Citadellet skulde blive stormet fra denne Side? Jeg betragter ikke Citadellet som Andet end en Søbefæstning, og jeg tror heller ikke, det kan betragtes paa nogen anden Maade; men maaſte hører det til et Citadel, at det skal have sine Bolde, Bastioner og Grave med Tilbehør, saa stramt paaklædt som en ret Soldat, naar han stiller til Parade. Det er ogsaa den eneste Grund, jeg kan se til, at Citadellet beholder sine Bolde ind til Kjøbenhavn. — Da jeg, som sagt, i det Væsentlige kan henholde mig til, hvad der er yttret af de to tidligere nævnte Talere, skal jeg indskrænke mig hertil.